

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis "könyvecske" - a kezed ügyében legyen.
A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

Cserkészbál 2007. szeptember 8! „Sissi” meghív a kastélyába, gálabálra!

Kedves magyar kolónia, szeretett cserkésztestvérek!

Már a cserkészbáljaink ötvenedik évfordulója évét éljük, s ennek keretében két egymás után következő, teljesen rendkívüli cserkészgálát rendezünk, az első az idén és jövőre a másodikat! 2007-ben Erzsébet királyné emlékévé ünnepeli az egész magyarság. Ilyen keretben tartjuk meg mi is a 2007-es bálunkat! Nem mesélhetünk el mindent, hiszen óriási meglepetések készülnek mindenki számára, de egyet s mást mégis előlegezhetünk, hogy már mostantól kedvet kapjatok, és tényleg mindnyájan eljőjtek a nagyszabású rendezvényre!

lotást”, amely a kezdettől kezdve jelképe a bálunknak! Ez csupán azt jelenti, hogy jelentkezhet (nálam: zolyomikati@fibertel.com.ar 4794-6521) akárki, aki valaha táncolta a palotást, legyen az 1958-ban vagy akár tavaly. Csodálkozol?

Igen, részt vehetsz!

A feltételek: bejelentkezni (már megkezdődött, és sokan feliratkoztak). A határidő: július 30.

Táncpróbákon jelen lenni (terv szerint).

Az előadásához igényelt öltözet: férfiak fiúk fekete öltönyben, szmokingban vagy Bocskaiában, és asszonyok-lányok kifogástalanul díszmagyarban (létezik már két éve a „díszmagyar varrőkör”: hozzáfordulhatsz, ha új díszmagyart szeretnél tervezni-varrni-varratni, vagy régi díszmagyart átálakitani).

Hát egyelőre ennyit mondhatunk el... Igélni pedig ugyancsak egyet ígérhetünk: ilyen cserkészbálon még nem voltál!

(ZK)

A Hungáriánk Gödöllői kastélynak „öltözik be”, és reméljük az énekesek, felvonulások, bemutatók, díszvendégek, új s különleges táncszámok ill. királyi étlapok egyszerűen elmulaszthatatlan vonzásokorré válnak számotokra!

Egy fénypontot azért mégis bejelentek már most: az idén „mindenki” eltáncolhatja a hagyományos „pa-

Senki ne mulassza el a rendkívüli gálabált! A cserkészek teljesen felújított műsort készítettek! Érdeklődés, jelentkezés, már most lefoglalható jegyek:

Kati 4742-6168 és Alexandra 4794-4986
katikemenes@fibertel.com.ar
azaha@arnet.com.ar

MINIHUFI

A ZIK ösztöndíj-program jegyében a szülők ismét megrendezték a „Túnel del tiempo” bulit. De nem azt akarjuk megemlíteni, hogy változatlan sikerrel zajlott le, hanem kiemelni a HUFI közösségnek rock-bandája újabb kiváló megjelenését a Hungária színpadán. A BOLDOG

A BOLDOG együttes

Gfoto.org

lényegét: ez a szám ugyanis valóban maga a rock szintézis!

Az ihletkezés gondoljáról szóló szöveg („Rock del escritor”) úgy dallamában, mint poétikájában tökéletes! Brávó!

(ZK)

A BOLDOG fanklub

Gfoto.org

rock-együttes a lelkes követőinek koncertet tartott a buli zárójára előtt. Az együttes vegyesen ad elő magyar és spanyol szövegű dalokat, és először léptek fel hosszabb repertoárral, ez alkalommal két új saját ének számmal is. Az egyik a „Hungária” című, kétnyelvű óda (spanyol versszakok és magyar refrén), de most a HUFI különlegesen gratulál a másikkhoz, amely őszintén szólva megállja helyét a leghíresebb s jobb rock számok közt is, hiszen szövegében sikerült elrejtetni a rock-muzsika

Havi "HUFImondat":

Az igazi barát kiegészíti lényünk minden egyes hiányzó titkát!
Ő azért van, hogy általa mi is lehessünk! (ZK)

Olvasunk... és gondolkozunk:

„Egy lépéssel közelebb a magyarsághoz...”

b.-j. 1.sor: Lajtaváry Zsuzsi, Pérez Leidemann Nati, Papp Máttyás, Lomniczy Attila, Paál Feri
2. sor: Zombory Michu, Jeffrey Teréz, Zaha Paula, Gröber Steffi, Mattiauda Luncsi
3. sor: Arcagni Anikó és Szentiványi Vali.

A beszámoló hiányoztak: Mihályfy Juli, aki Angliában tanul, és a Neuquénben lakó Kozempel Eszter és Olívia (nyaranta részt vesznek a 39. lcs.cs. táborokban), akik szintén átutaztak Magyarországra és Pécsset találtak a ZIK-csapattal!
Fotó Zóka

A HUFI e számába egy előszó kell, még mielőtt az olvasó elmerülne a ritkán érdekes cikkek olvasásában, hogy az írások összefüggése érthetőbb legyen. Az utóbbi hetek alatt egy egész fiatal (14-16 éves) magyar gárdácska bukkant fel, és saját fényvel kiemelkedett a gyermekkorából, már most magas szintű munka által. Tényeken gondolkozom: bizony, az utánpótlás formálása főcél. Hiába tanultunk, tolattunk előre s győzöttünk meg bármiről is, ha nem adjuk át; ha nem lépünk tovább, ha nem eresztyük útra az „új fiatalokat”. Akik figyelmesen követték járásunkat, hiába értettek meg minket, ha nem jöhetnek utánunk és nem állhatnak mellénk. A magyar közösségépítő munka ugyanis nem magányos út, s már nem mindannyiunké, ha azzá válik. Rendszerint aggódok, mert mindig sok sikeres „magányost” fedezek fel, nap mint nap... Most pedig aggódok, mert már az egész fiatalok közt is fel-felbukkan a magányosság szimptomája. Az elmúlt napokban nem egyszer lepett meg a Hungária fiatal magyar élete.

Most, az idén, egy egészen megrázó korszakkezdést vehettünk észre, mindazok, akik várjuk az elvetett magocskák kicsirázását. Új, erős, magabiztos és tehetséges lánykákat és fiúkat hallgattam meg, ahogy merészen álltak ki a felnőttek serege elé, és mondtak, olvastak, alkottak és táncoltak. Valódi munka állt össze ahhoz, hogy ekkora eredményt érjenek el. De a legtöbb felnőtt „természetesnek” vette. És nem természetes, hogy 2007-ben, Argentínában, egy 14 vagy egy 19 éves fiatal hosszú teljes napokat szánjon egy magyar beszámoló összeállítására. Az sem természetes, hogy belső reszketését legyőzve, egy 14 éves lányka, aki nem igen tud magyarul, leírja és később fel is olvassa magyarul magyarországi útja tapasztalatait. Nem természetes, hogy 14, 15 évesek meghatódjanak és elmélkedjenek komoly tartalmú magyar költők versein. És az sem természetes, hogy még mindig van olyan felnőtt, aki csak azt veszi észre, hogy kiejtési hibát hallott, vagy hogy egyes kifejezés nem tökéletes... (és javítóan rá is szól a gyermekre a nyilvánosság előtt). Vigyázz,

ne tedd a derűtlenség követé a fiatalok útjára! - gondolom magamban - hanem hallgasd meg a kérését: „Kölcsönadod a zászlót?” „Tarthatom én is már egy kicsit?” Vagy: „Hagyjad, én meg tudom csinálni, ha kell segítség, szólok...”

ZIK ösztöndíjasok beszámolóján voltunk (június 16-án) és minden ott töltött másodperc nélkülözhetetlen volt! A képanyag, a zene, a friss vidámság és főleg a hozzáállásuk példává vált! Zárónak, idézek az elhangzott fiatal gondolatokból:

„Tizenegy évesen mentem el és 12 évesen jöttem vissza.” (Paál Feri, 12)

„Három hónapon keresztül csak tökéletes magyart hallottam...” (Zombory Michu, 13)

„Megismerni Magyarországot, azt az országot, amelyről mindenki beszél a klubban...” (Arcagni Anikó, 14)

„Gyorsan barátokat szereztem, akikkel még mindig beszélek!” (Gröber Steffi, 14).

„Büszke vagyok, hogy összeállíthattam a beszámolót.” (Mattiauda Luncsi, 14)

„A mohácsi busójárás nagyon jó volt; nem tudtam, hogy olyan dolgok léteznek.” (Lomniczy Attila, 14)

„Nagyon szerettem a Citadelláról lenézni este a kivilágított városra.” (Papp Máttyás, 14)

„Örülök, hogy voltam és jó volt barátaimmal odamenni.” (Szentiványi Vali, 14)

„Szerintem ez az út volt a legjobb, amit csináltam egész életemben!” (Jeffrey Teréz, 16)

„...amikor a Budavárról egész Budapestet nézitek, igazán ott lesztek, egy lépéssel közelebb a magyarsághoz... Ezzel az úttal nemcsak mint magyar nőtem, hanem mint ember is...” (Lajtaváry Zsó, 19)

„Végig sírtam a beszámolómat, mikor befejeztem és végignéztam.” (Pérez Leidemann Nati, 19)

Tapsoljuk meg őket!

Zólyomi Kati

Az indián és a néger
Tüzet rakni éppúgy térdel
Mint a Hargitán a pásztor
Számolni ujjain számol
Különségi ha van az égen
Itt a Göncöl jön föl este
Fölöttük a Dél keresztje.
(Kányádi Sándor)

BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

Megy s jön a HUFI-level...

Kedves Kati!

Most érkeztem haza Madridból turnéről, és örömmel kaptam meg nagyon kedves leveled. A képek nagyon tetszenek, ide varázsolják annak az éjszakának a hangulatát, amiről már olyan sokat meséltem itthon. Rendkívül büszkék vagyunk Rátok!

Mindnyájatokat ölelünk szeretettel:
Kádár István és családja
Budapest

Gfoto.org

(a júniusi számunkban olvasható a táncbázról szóló cikke, amelyben bemutatuk Kádár István primást és két zenész kollegáját az éppen Buenos Airesben vendégszereplő Budapest Fesztivál Zenekarból.)

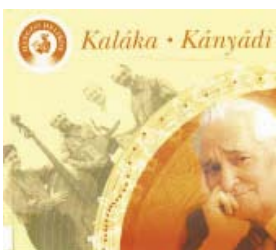

ZIKHÍR - ZIKÚJDONSÁG Május 12-én: ZIK-KALÁKA-KONCERT

Kányádi Sándor, a nagy erdélyi író-költő, itt járt közöttünk 1981-ben. A KALÁKA Együttes zenészei, Gryllus Dániel, Gryllus Vilmos, Radványi Balázs és Becze Gábor idén jöttek közénk, immár másodjára. Ők sok Kányádi szöveget zenésítenek meg, Kányádi Sándor szavaival "kimuzsikálják a Gutenberg óta könyvekbe száműzött, szívnémásra született s itélt versekből a maguk olvasata szerinti eredeti dallamot."

Fizikailag nincsenek már itt, már elmentek, de aki jelen volt május 12-én a ZIK KONCERTEN, az érezte és tudta, hogy nem mentek el, hanem ott voltak közöttünk, Kányádi Sándor bácsi is, a KALÁKA ott zengett a muzsikájával, verseivel, minden gyerek torkán hangzott a magyar szó, a magyar vers, a szép KALÁKA-dallamra... Azt hiszem mindannyiunk szívéhez szólt ez a koncert...

Minden csoport be-tanult egy KALÁKA-éneket. Az óvodások kezdték azzal, hogy "Lassan jár a csigabiga", először halkán, guggolva, aztán egyre magasabban és egyre hangosabban, ameddig mindenki velük együtt énekelte. Az Alma és Eper csoport énekelte a "Bálna" versét, aki nem tudja, hogy milyen jó a málna, mert akkor egész biztos málnát zabálna; őket még délután, a cserkészlet alatt is hallottam ezt énekelni... A Mandulák és a Fügék a "Fakatona" című verset énekeltek el... ritmusra kopogtattak,

ahogyan azt a KALÁKÁK is tették. Kár, hogy nagyon sokan hiányoztak, viszont akik ott voltak olyan remekül csinálták, hogy kaptak is egy nagy tapsot. A Gesztenyék lelkesen adtak elő egy egész kis mesét, a "Lovag és sárkány"-t. Jópofán megjátszották a történetet. A Meggy csoport (akik nemrég jöttek vissza Magyarországról, szenzációs beszámolót állítottak össze és beléptek a tánc csoportba. HUFI) is csúspont volt, mindenféle doboló hangszerrel meg gitár kísérettel elénekelték Tengerreki Pál énekét, de olyan szépen, mintha valódi együttes lett volna. Óriási taps után újra kellett énekeljék, és mindenki velük együtt dalolt. A Dió csoport egy komoly verssel foglalkozott, amelynek szövege igen nehéz: "A Dél keresztje alatt", de a gyerekek egyetértettek azzal, hogy érdemes megtanulni. Megértették a vers mondanivalóját, és megdöbbennek ők is azon, hogy egy erdélyi költő feléz ránk, hogy szívében "a Dél keresztje", mert látta, hogyan élünk itt, hogyan küszködünk a magyarságért

mi is, itt a világ végén. Érezni lehetett, hogy szívből dalolnak. Remekek voltak! És így „kalákázott” a ZIK. Kedves vendégeink, Kányádi Sándor és a KALÁKÁK továbbra is közöttünk vannak, nem is mennek el soha többé! Ajándék volt ezt az órát végighallgatni! Lajtaváryné Benedek Zsuzsi (képanyag Gfoto.org)

NÉPI HIEDELMEK - BABONÁK

1. „Boszorkányok” - „a forgószél”

A boszorkányok a népbabona világ főhősei, és a magyar népi hiedelmekben lényeges szerepet töltenek be. Ezek a nők ui. öregasszonyok vagy torzlelkű menyecskék, a faluszélén meghúzódott rejtélyes lények. A nép segítségért fordul hozzájuk, de ugyanakkor iszonyatosan tart, fél tőlük. A mindennapi falusi élethez tartozik az az érdekes játék, avagy gyakorlat is, amely habár viccesnek tűnik, abból áll, hogy a köznap foglalkozáskörökben s akár a szomszédban is meg lehessen ismerni a boszorkányokat vagy azok jeleit megtalálni! Dombay Jenci meséje egy dunántúli falucskában történik és az egyik legismertebb boszorkababonára épül. Jó olvasást! (ZK)

- Hová siecc olyan nagyon, Juli?
- Méék haza, hogy otthun legyek az itatásra – mosolyog fölfele Juli pirosalma képe.
- Gyere föl, no, eevizszlek – nyújtja le a kezét a mozgó kazalról Feri.
- No nee – ellenkezik Juli - má hugyan men-nik fő, még megszónának írte a faluba!
- Gyere no, ne fíjj – nyugtatja meg Feri – nem bánthalak, hozzád se nyúlok!
- Akkor meg minek mennyek fő?
- kacérkodik a leány kacagva a legénnyel.

Így enyelegnek, a legény a kocsirol, a leány az útról. De azért Juli időnkint belekapaszkodik az egyik löcsbe és „húzatja magát”.

Feri hirtelen megrántja a gyepőt. A lovak előtt az úton forgószél keveri föl a port toronymagásra:
- No Juli, most mutasd meg, mit tucc - hergeli onnan fentről a legény a leányt.

De az sem rest! Mint a villám rántja ki a köténye korbából a sarlót, és beledobja a forgószél közepébe. A sarló forogva repül, mint egy bumeráng és keresztül vágja a forgószél portornyát. Miért-miért nem? A forgószél pár lépéssel odább lelehad, eltűnik. A leány nevetve, de büszkén veszi fel a sarlót és tüzi vissza az övibe.

Holnap majd meglesik, hogy melyik öregasszony sántít a faluban?!

Mert a forgószél nem más, mint egy pokolból kinőtt kémény, amiben egy boszorkány táncol az ördöggel. És most a sarló elvágta a boszorkány lábát, azért állt meg a forgószél!

... Hogy azért állt-e meg, azt én nem tudom, csak azt tudom, hogy megállt, mert láttam gyerekkoromban! Aki nem hiszi, próbálja meg! Csak egy magyar falusi nyár, egy jól megrakott parasztszekér, két vidám fiatal magyar parasztyerek és egy sarló, no meg természetesen egy forgószél kell hozzá. Na meg hát a hit, hogy a forgószélben tényleg az ördög táncol egy boszorkánnyal! Aki mindezt össze tudja szedni, és ezzel egy időgépen vissza tud repülni a 30-as évek egyik magyar falujába, annak bizisten sikerülni fog! Ezt én határozottan merem állítani, mert mint Nagypám szokta mondani: „Látni ugyan nem láttam, de ott voltam, ahol mesélték”.

Ennél pedig nagyobb bizonyítékot el sem lehet képzelni!
Dombay Jenő

Az augusztusi nap forró kemencévé varázsolja a dunántúli határt. A búzaföldek nagy része már learatva, a kékű petrencébe rakva várják a hordást. A szűrés tarlókon „mesztéllábas” cigánygyerekek „kalászt szednek”, hogy a kicsévelt magocskákból otthon megsüthessék a szegényes cigánykenyeret.

Egy pacsirta csivitelve kapaszkodik felfelé csattogó, trillázó dalán, mint egy láthatatlan kristálylépcsőn a forrón remegő levegőben, hogy azután zuhanó repüléssel majdnem a földet súrolva újra kezdhesse.

Csillogó magyar nyárútó van. Aratás, hordás, cséplés. A dülőlóton toronymagásra megrakott szekér imbolyog. Még a

vendégoldalt is feltették rá, hogy minél több kévét lehessen felrakni, úgy hogy a két kis mokány magyar lónak bele kell jól feküdnie a hámba, ha nem akar szégyenszemre megrekedni az út valamelyik mélyebb gödrében. De a két kis lóban van önértet, és a szekér dülöngve megy előre a hepehupás úton. A tetején, vagy két és fél méter magasságban hanyatt fekszik Bajzi Feri és füttyül. A „gyepű” meg csak úgy oda van akasztva az ostornyélre, amit Feri az egyik kévébe szűrt bele, hisz a lovak tudják az utat, nem kell őket hajtani!

A kocsi mögött mezítlábas, tarka szoknyás, formás-melyes parasztleány igyekszik hazafelé. A köténye mellé dugott sarló bizonyítja, hogy markot szedni volt és most siet, hogy még az itatás előtt hazaérjen. Ahogy beéri a szekeret, Feri abbahagyja a füttyülést és leszól a magasból:

Utóhangok az ANGELICA-ról! - és hozzájön egy igen értékes információ -

Az Argentinából hazatért ANGELICA leánykórus résztvevői beszámolót tartottak útközről május 17-én, Budapesten. Nem voltak nagyon sokan, szülők, hozzátartozók, de emellett Gráf Zsuzsanna karnagy meghívására a „tinók” (argentinai magyarok. Szerk.) is eljöttek: Szalayné Hefty Éva és gyermekek, Gorondiné Balla Orsi, Főth Lumpi és gyerekek, Vass Magdi és Matyi, azon kívül Mater Kornélia, Szőnyi Ferenc és lánya Zsófi. Nagyon jó volt hallani a lányokat, énekeltek is, 1-1 kedvenc dallal köszönték meg mindenkinek a segítséget, tényleg nagyon szépen, és igen kellemes volt a hangulat.

Gráf Zsuzsanna röviden ecsetelte élményeiket. A lényeg: úgy érezték magukat, mintha otthon lennének és Magyarországon lépnének fel! Ilyen élményük külföldi utazáson még sohasem adódott nekik. Szeretnének megint menni. Vetítettek egy rövid filmet, jó volt látni ismerős barátokat, embereket, helyeket. Ez csupán egy kóstoló volt a tervbe vett, készülő másfélórás filmből, reméljük majd szólnak, amikor bemutatásra kerül! Gráf Zsuzsanna nagyon közvetlen, barátságos, megígérte, hogy

szól más rendezvényekről. (Vass Máttyás, Budapest, leveléből)

Sas Annamária, az ANGELICA kórust kísérő tanárnő szintén írt:

Az újságot megkaptam, és nagyon szépen köszönöm. Meghatódva olvastam a cikkeket, és néztem a képeket. Férjem pont ma reggel kérdezte, hogy miért érezte magát kivétel nélkül mindenki olyan jól Nálátok, és bár tudom, mégis azóta is gondolkozom rajta, hogy vajon miért is? Azért persze tudom...

A családban az óta kupaktanácsot tartottunk, és egyetértünk azzal, hogy 3 hónapra szívesen látnánk Argentinából egy újabb „testvért”. Bence fiam ősszel 15 éves lesz, pont összeillő korban azzal, aki jönne. Nekünk is jobb a tél, szüleim miatt, mert akkor kevesebbet kell segíteni, és több programot tudunk szervezni Budapesten. Hogyan kell ezt intézni? Mik a feltételek? Pl. iskolába jár az itt töltött idő alatt a „cseregyerek”?

(Az ösztöndíjas-befogadásra szóló kedves felajánlást már továbbítottuk. Ezeket Zaháné Lomniczy Alexandra intézi a ZIK vezetőségén belül.) (HKZS)

SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLETV

Második VEKI (vezetői kirándulás)!

„...érdeemes cserkészvezetőnek lenni...”

A kiránduló vezetők

Fotó Zóka

Tábortüznél minden este Cserkészkajkról szól a dal.
Pattog a tűz lobogása Évszázados fák alatt.
Lassan elhamvad már a tűz is,
S felcsendül a hű ima:
Mi Atyánk,
ki vagy a mennyben,
Légy velünk ez éjszaka!

A Kőrnek (Körzeti őr) már megalkulásakor egyik célkitűzése az volt, hogy megpróbálja rendszeresíteni azokat az újabb cserkész megmozdulásokat, amelyek eredményesen sikerülnek. Ilyen jelleggel rendezte meg 2006-ban az első vezetői kirándulását (írt is a HUFÍ bőven arról a chascomúsi eseményről). Az idén nem is került megfontolásra a kérdés. Egyenest első sorban a helykeresésre szánta az időt. Luján irányában, de azon túl, egy végtelennek tűnő mezőterület síksága közepén talált rá a „La Milagrosa” nevű cserkészparkra, Carlos Keen és Diego Ruiz között, az országútra nyíló szép, téglakapuz tanyára. Most sem tudták a résztvevők merre indulnak, minden meglepetésszerű volt nekik. Most is irgalmatlan hideg volt, most is több autóban mentünk, s mire kiérkeztünk, a csillagos égbolt csodás láttára ismét találkozhattunk az általunk szeretett természet csendes szépségével. Huszonnyolcan szakíthattunk le két napot a foglalkozásokkal zsúfolt életünkéből. Az „oázis” száz éves fasorokkal, diófaerdőkkel, mocsarakkal, tóval, nádasokkal vett körül minket. Ezer tücsök éneke fogadott az este (május 25-én) és egészen a végéig (május 27-ig) egyik pillanat jobb volt a másiknál.

Így hát végig simogattuk lelkünket ezen a hétvégén, ugyanis hazafelé jövet „bekukucskáltunk” egy pár percre a lujáni bazilikába is, ahol egy rövid fohász után lementünk együtt a kripták barlangszerű folyosóiba, s néhány pillanatig megálltunk a Magyarok Nagyszonyja oltárunk előtt.

A lujáni bazilikánál

Fotó Zóka

Kirándulásunk végpontja a Chacaritai Magyar Hősök falánál kapott tiszteletes keretet. Bizony régen volt, hogy az összes aktív cserkészvezető vonul fel egy Hősök napján. Szerintem szép és meghatározó volt azonban az is, hogy a körzet elismerésül gyönyörű, patyolat új magyar címeres zászlót kapott ajándékba a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségétől.

Ismét örülök, hogy ott lehettem. Cserkészszeretettel

Zólyomi Kati

Hősök napja: Zászlók kivonulása

Gfoto.org

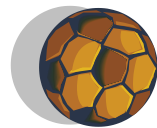
Petőfi Sándor:

Ha férfi vagy, légy férfi (részlet az 1. és utolsó versszakból)

...Félénk eb a sors, csak csahol;
A bátraktól szalad
Kik szembeszállnak vele...
Azért - ne hagyd magad!

...Légy tölgyfa, mit a fergeteg
Ki képes dönteni,
De méltóságos derekát
Meg nem görbítheti.

cserkészHUFÍsport híri! „PFK”

Megszületett a Bartók Béla csapat vezetői „papi” fociválogatottja!

Apák napján, egy napsütötte de kegyetlenül hideg vasárnap délutánján, pontosan négy órakor ott álltam egy kis Vicente López-i foci-klub bejáratánál. Néhány perc alatt erről meg arról a sarokról meg is érkeztek a játékosok. Bementünk, míg már növekedett a nyüzsgés és ricsaj körülöttünk. A három műfüves kispálya hirtelen tele lett színes öltözötű csapatokkal, berobogtak a bírós is tiszta feketében, és akárcsak a hivatásos meccseken, nagy szertartásosan osztogatták az utasításokat, miközben a rendező izgatottan jött s ment labdákkal, papírokkal, és tág mosollyal, meleg kézfogásokkal fogadta a fiúkat, férfiakat... Legalább egy jó óráig csak én magam képviseltem a nememet (nem is volt rossz, szinte kémnek éreztem magam!) Át is öltöztek a magyar csapat tagjai, s elkezdtek a bemelegítő labdázást.

A nap utolsó sugaraival pont a „mi” kapunkra öntötte vakító fényét, de ez egyáltalán nem zavarta meg Marci kapus effektív tehetségét, és egyiket a másik után kapta el a felé rúgott labdát. Hirtelen sípolt a bírós, és a meccs első félideje elkezdődött. A magyar PFK a JARAMOTO ellen (senki se higgye azt, hogy japánok voltak...) Fotóztam és pörgettem végig, és boldogan szurkoltam, illetve a sok gól kikiáltásához is vidáman csatlakoztam.

b.-j. fent: Kerekes Miki st., Kerekes Marci cst. (kapus), Bonapartian Dini st., lent: Collia Niki st., Lajtaváry Richárd óv., Zaha Tamás st. és Lányi András st. Fotó Zóka

Ez az egyelőre házi bajnokság csak most kezdődik, minden esetre igen jól, hiszen a magyar vezetők csapata 11 gólt rúgott be és csak egyet kapott a kapuja mélyébe (és azt is véletlenül, másodperc-pillanatnyi szórakozottság miatt). Még végignéztük az utána következő meccset is, hiszen azok a csapatok esetleges ellenfeleink lesznek nemsokára.

Megelégedetten mentem haza a képanyagommal, egy teljesen különleges délután után. Aki eddig nem tudott erről az újabb HUFÍ kezdeményezésről, most már tud.

Mindnyájan szerencsét kívánunk a PFK-nak!! (ZK)

Fotó Zóka

Videófilm a cserkészek jubileumi táboráról

A Külföldi Magyar Cserkészsövetség ötvenként ün. jubileumi táborba gyűjti tagjait. Az Európa, Ausztrália, Dél- és Észak-Amerikában működő magyar cserkészcsapatok ugyan megrendezik saját táborukat, de az USA-beli Fillmore-nál tartott központi tábor vált a világ magyar cserkészetének legfontosabb seregszemléjévé.

2005-ben volt a legutóbbi „Jubi”, több mint 600 magyar cserkészzel; a táborozók 1/6-a tengerentúlról érkezett. Igazi jubileum is volt, mert a KMCSSZ működésének 60. évfordulóját ünnepelte. A tábor tíz napja alatt Nagy Lajos király ideje, a magyar lovagkor kelt életre, sok-sok kalanddal, élménnyel.

A Somogyi Csaba, nagy hírnevű erdélyi operatőr által készített többórás filmből és a tábori média-csoport több ezer fényképéből

a Szövetség most kiadott egy egyórás videót „2005 Jubileumi nagytábor — a magyar lovagkor” címmel. A videó nagyszerű áttekintést ad a táborról (apródképzés, vásár, lovagi torna, tábori szertartások, zászló fel- és levonás, szentmise, csapatbemutatók, táborüzek, csoportképek, stb.)

Értékes olyanoknak is, akiknek nincs kapcsolatuk a cserkészzel, mert okmánya annak, milyen munka folyik a nyugati magyar társadalomban, Kodály Zoltán „8. törzsében” annak érdekében, hogy a magyar értékeket, a magyar öntudatot és egy egészséges, jellemes életfelfogást adjunk át fiataljainknak.

A videó NTSC vagy PAL formátumú CD-n kapható. Megrendelhető e-mail pgyuri@msn.com). ÚSS 15.- plusz portó. <http://www.kmcssz.org>

A ZIK Vezetőség hírei

A júniusi összejövetelen jelen: Zaha Sándor, Beisné Anni, Gorondiné Judit, Kerekes Cili, Szentiványi Miklós, Zahané Alexandra. Kimentve: Benedekné Marika, Fóthy Zsuzsi, Lajtaváryné Zsuzsi, Lomniczy József, Lomniczy Mátyás, Pappné Bella.

Hősök Napja kiértékelése: A Dió csoport dicséretet érdemel; szépen olvasta fel a tiszteletadó verset, jóllehet nem sikerült a tervezett fejből való betanulás. **Túnel del Tiempo:** \$1600 volt a tiszta bevétel (kevesebb, mint a tavalyi, de akkor a DJ-k díjmentesen dolgoztak). **ZIK Iskolabizottság:** Sajnos nem sok haladás észlelhető a tanárok / diákok pontatlanságában: a kezdő imán gyakran csak a fele diák vesz részt. **Diákok hiányzása / csoport és egyéni díjazás:** Szentiványi Miklós kimutatást készített erről a kérdéssről a tanárok és szülők számára. **Óvo-**

da: Cili örömmel közölte: Kolb Szófi újra jár, Haller Zsófi bekapcsolódik a munkába. A saját távolléte alatt is három tanerővel számolhatunk. **1. félévi bizonyítványok:** június utolsó szombatján kerülnek kiosztásra. Erre Zaha Sanyi „megjegyzés gyűjteménye” a tanároknak segítség. **Ősztündijprogramok - Ősztündijbizottság:** Alexandra Magyarországon összejött Erdős Katalinnal, Kulcsár-Szabó Enikővel és Zilahi Lászlóval, akik segítenének tanári továbbképzés terén és Lajtaváryné Zsuzsi könyve kiadásában. Felajánlottak egy 4-hetes tanári továbbképző programot, amelyen az elcsatolt területeken működő tanárokkal is lenne tapasztalatsere. Esetleg anyagi fedezetet (útiköltséget is beleértve) szerezzenek.

2008-as Naptár témaköre: Erdély. Anni idén is elvállalta összeállítását.

ZIK honlap: <http://zrinnykor.extra.hu/>
(Gorondiné Judit beszámolója alapján összegezte HKZS)

Zsuzsi íróasztaláról...

MOSOLYGÓ ANYANYELVÜNK

BESZÉLJ MAGYARUL!

A Zrínyi Ifjúsági Kör Dió csoportja helyt állt a Hősök Napján

Lovrics Reni, Beis András, Lajtaváry András és Richárd, Szentiványi Juci, Mihályfy Kinga és Lomniczy Meli

- Áll, egyenesen, egymagában az acélember a hegy homlokán -

[Az acélember (Ének a sürgönypóznáról) - Sík Sándor verse]

Vajon mit jelent egy 15 éves gyerek számára a Hősök Napja? Vajon felfogja, hogy ezen a napon megemlékezünk mindazokról, akik életüket áldozták azért, hogy Magyarország ma is létezzon, álljon, annak dacára, hogy a történelem fordulatai, a sok viszontagság annyiszor fenyegette országunk fennmaradását? A válasz: igenis tudják, és értik! Amikor felmerült, hogy ők vannak megbízva a szavalással, megértették és tudták, hogy komoly feladat van a vállukon. A megbízást őszinte szeretettel és odaadással vállalták.

- Széttárva karcsú, hosszú karjai, kábelek kigyóit tartani -

Két héttel előtte kapták meg a verset... Elolvastuk együtt. "Nem értettem semmit", "ez érthetetlen", "miért ilyen nehéz a magyar nyelv" - ilyen gondolatok hangzottak el. És ha átolvassuk a verset és elgondolkozunk, teljesen igazuk van.

- Nem görnyedez és nem erőlködik: Áll és feszül és hordja terheit -

A magyar nyelv nehéz, ez a vers nehéz, ezek a gyerekek már harmad- vagy negyedgenerációs fiatalok, és mi elvárjuk tőlük, hogy fejből mondják el. És talán fel is háborodunk, ha végül nem szavalták, hanem "csak" szépen olvasták.

- De hűvös feje túl a drótokon, hosszan elnéz a nyúlós utakon -

Tulajdonképpen mindannyian, akik magyaroknak valljuk magunkat, elgondolkozhatunk azon, hogy mi mit is tettünk a magyarságért, akár szűk családjunkban, akár a társadalmi kereten belül. Tudjuk, hogy nem könnyű megtartani, ápolni és életben tartani a nyelvet. De a magyarság csak akkor marad meg, ha a nyelv nem pusztul ki! Ezek a fiatalok még tudnak magyarul, és ez aranyat ér, ez áldás, ez kincs. Ők mindig ott vannak, amikor valamilyen megmozdulás van, mindig! Nem csak a Hősök Napján!

- Lát, embereket és országokat, bolond és keserű látásokat: az éhes ember néma ráncait, dokkok penészes árusáncait, országhatárok inga-táncait -

Ezek a fiatalok érezték, amit mondtak, értették, amit mondtak, annak ellenére, hogy a szavak első pillanatban érthetetlenek voltak, és átérték, hogy mit jelent az, hogy "Mi vagyunk a vezeték várai, rajtuk megyen át az üzenet... bennünket ideállítottak, állunk".

- És hall hazug és gyilkos hangokat: Boxhősöket, bárokat, bankokat és népgyűléseket és tankokat. Az eszme önmagára lázadását, a forradalmak bárgyú körfutását, az örülések örök újulását -

Végzik feladatukat a cserkészletben, mint őrsvezetők, járnak rendszeresen a Zrínyi Ifjúsági Körbe, ahol minden követelt magyarságismereti vizsgát sikeresen elvégeznek, részt vesznek a Regös edzéseken, ahol hetente kétszer keményen roppják a magyar táncot. Tisztában vannak azzal, hogy rajtuk is múlik, hogy Buenos Airesben a fiatalabb nemzedék beszél-e majd magyarul, vagy sem. Érzik, hogy a magyarság megmaradása az ő feladatuk is.

- A földgömb reng és ég a szemhatár. Az acélember néz és konstataál. Áll és szóvalan ég felé feszül:

Hordja a kábelt rendületlenül -

Ezért számomra rendkívül nagy öröm volt hallani, ahogyan a Dió csoport szép magyar kiejtéssel, átértézőn azt, amit mond, felolvasta az "Acélembert"!

- S ha olykor egy-egy holdas éjszakán ráül terhével a szörnyű magány, s a látomások emlékeitől dereka már-már megroppanni dől: Ilyenkor elég egy szempillantás: A szomszéd hegyen másik óriás, a harmadik ormon a harmadik hordozza látomása titkait.

Egy pillanat, egy közös rezenés: a három acélember összenéz -

AZ ÚJ „MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Az emberek ilyenek vagyunk: ragaszkodunk ahhoz, amit szeretünk, de ahhoz is, amit megszoktunk. Ha máshova telepedünk át, azonnal megteremtjük magunknak a hovatartozás biztonságát, kivétel nélkül közösségbe vágyódunk és megkeressük a testvérlelkeket, a kultúrházakat, a klubokat, a követségeket, és csodálatos módon érdekes „fordított” helyzetek aktív szereplői leszünk. Itt magyar klubunk, magyar követségünk van, ott, Magyarországon pedig argentin követségünk, társaságunk... Mosolygok magamban... ugyanis természetes ez? Mégis két haza szíve élne bennünk? Vagy csupán a „társaság-árvaság” ellen mozgunk gyorsan? Én még nem tudom...

Így élünk Budapesten...

Budapesti tudósítónktól: Espinosané Dr. Benkő Teri cst.

Argentínai magyar származású argentinok közössége Magyarországon?

Nem nyelvtörő: Május 25, Budapesten!

Latin környezet? Máté? Tangó? Van ilyen? Hát... igen is, meg nem is... Úgyszólván másképpen, hasonló hangulatban - de igenis létezik! Május 23-án az Argentin nagykövetségünk megtartotta a május 25-i nemzeti ünnepi tiszteletadást. Így tehát rövidesen megérkezésem után találkozhattam sok ismerős arccal. Kiket is láttam a visszidált argentinai magyarok közt? Zombory Tomit, akire mint vezető emlékszem még kiscserkész koromból. A Vass házaspárt, Magdit és Matyit. Fóthy Lumpit és három nagy és gyönyörű lányát. Benedek Lászlót, Szalay Bandit és Emődy Csabát. A fiatalok közt ott voltak Gröber Lisa, Jeszenszky Attila, Luraschi Stefi (Ausztriából) és húgom, Benkő Ethel.

Persze több argentin is jelen volt, olyanok, akik munka miatt jöttek Budapestre és itt maradtak. Köztük olyanok is, akik az utolsó diktatúra alatt disszidáltak Argentínából.

Két volt nagykövetségünkkel is találkoztam, Bardócz Bélával és Szőnyi Ferencsel, aki kedves feleségével, Erzsébettel jelent meg az argentin nagykövetség házában megszervezett kedves, családias ünnepségen. Nem hiányzott az argentin bor, de még az empanada sem!!

Vasárnap 27-én pedig a CAU (Centro Argentino-Uru-guayo) szervezésében, egy choripaneada keretében, ismét megemlékeztünk nemzeti ünnepünkről. Ugyanaznap a Gyermek Nap keretében a „Damas Iberoamericanas” standot állított és programokat szervezett a Városligetben.

Ilyenkor alig lehet látni a füvet, annyi a stand és a gyerek! Bizonyára a májusi ünnepélyekről hiányoztak néhányan: a Balassi Bálint ösztöndíjasai elutaztak Erdélybe, kihasználva a hosszú pünkösdi hétfővet. Ugye senki sem irigyli őket? ... Még egy icipicit sem?...

Miért is írtam az elején latin társaságról? Nem csak azért, mert férjem venéz! Gondolom, hogy a távolság és a közös nyelvnek köszönhetően, már egy virágzó latin kolóniáról beszélhetünk. Hiszen az előbb felsorolt programokon az argentinok és uruguayiakon kívül jelen voltak peruiak, chileiek, mexikóiak, ecuadoriak és venézek. És persze „egyszerű” magyarok is. Kisebb-nagyobb arányban ez a társaság összefut minden egyes latin szervezésben (koncertek, filmhét, táncesték, nemzeti ünnepek, stb.)

Szeretnétek mátézni? Hát van egy perui asszony, aki árulja a yerba-t. Nem is potom áron, úgy 30 peso egy kiló „Rosamonte”!! Mit árul még? Mindenféle latin cikket: „Harina pan”, „Papelón”, stb.

Ahogy olvassátok, itt is pörög a világ, és hogy ne unatkozzunk, a programok itt is halmozódnak! Pár nap múlva bizonyára ismét találkozunk néhányan Szőnyi Feriből új könyve bemutatóján.

Ismerősök, sok program... teljesen otthon érzem magam! Egy nagy cserkészöléssel búcsúzom el a következő hónapig!

TURUL
Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160 - (1646) SAN FERNANDO
Prov. de Buenos Aires - Argentina
Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (5411) 4746-1779
E-mail: turul@arnet.com.ar

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250,
(1636) Olivos
4799-8437 4711-0144
ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON mzoldi@dls-argentina.com.ar
Vezetőségi gyűlések a hó 1. és 3. szerdáján. Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján
Titkárság: Zumpf Gusztáv: Kedd-szombat 18-21.30-ig. Vasárnap 12.30-16 óra. Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig. Hétfőgőz ebéd és vacsora. Asztafoglalás Sr. Omar

- TESTVÉR! - mondja az acélpillanat, - TUDOM: GYENGÉNEK LENNI NEM SZABAD. TUDOM: A MI TÖRVÉNYÜNK ÁLLANI: MI VAGYUNK A VEZETÉK VÁRAI. NEM TUDJUK HONNAN, NEM TUDJUK KINEK, DE RAJTUNK MEGYEN ÁT AZ ÜZENET. AZ ISMERETLEN IGÉT HORDJA VÁLLUNK. BENNÜNKET IDEÁLLÍTOTTAK - ÁLLUNK! -

ÁLLNAK! Lajtaváryné Benedek Zsuzsi
(Számunkra is, HUFI és cserkészvezetők, akik velük állunk sorfalat ott, nagy öröm volt aznap meghallgatni őket! ZK)

Ami az íróasztalon maradt... Szókinca az acélemberből: (töltsd ki)

1. Táviróoszlop: s.....
 2. Ember vagy állat bőrén barázda: r.....
 3. Hátát meggörbíti, roskadozik: g.....
 4. Tompa elméjű, jóhiszemű és tehetetlen: b.....
 5. Visszavonultan, egyedül élő ember helyzete: m.....
 6. Független, ismételtől mindinkább ferde helyzetbe kerül: d.....
 7. Huzamosan, ismételten valahova ide-oda visz: h.....
 8. Kis szentartalmú vasőtövet: a.....
 9. Nedves anyagon fonalas gombákból képződő zöldes-szürkés réteg: p.....
 10. Nehéz tömeg, amelyet tartani, vinni, mozgatni kell: t.....
- Keresd meg a válaszokat!

1. sürgönypózna, 2. ranc, 3. görnyedeztek, 4. bárgyú, 5. magány, 6. dől, 7. hord, 8. acél, 9. penész, 10. teher

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL
Club Hungaria - Pje. Juncal 4250, 1º piso, Olivos - **Horario de atención al público:** los viernes de 19 a 21 hs.

361	Kós Károly: Az országépítő (Szent István)
736	Doyle, Conan: Trevelyan doktor betege - A görög tolmács
844	Lipták Gábor: Amiről a kövek beszélnek (regék, mondák)
815	Mikszáth Kálmán: A néhai bárány (elbeszélések)
850	Mahmudi, Betty - Hoffer, William: Lányom nélkül soha
1142	Lin Yutang: Falevél a viharban
1907	Traven, B.: A fehér rózsza
2622	Llewellyn, Richard: Hová lettél, drága völgyünk
2754	Paléologue, Maurice: Eugénie császárné vallomása
3001	Lulofé, Madelon: A másik világ
3266	Bertényi Iván: A magyar korona története
3981	Lorenz, Konrad: Salamon király gyűrűje
4254	Gosztonyi Péter: A Kormányzó, Horthy Miklós
4396	Babay József: Rózsafabot
4896	500 év humora - Magyar szerzők vidám írásai
3238/39	Berde Mária: Földindulás I.-II.
4766/77	Winder, Ludwig: A trónörökös I.-II.

Castellano
S-161 Karinthy, Frigyes: Viaje en torno de mi cráneo
S-219 Petőfi, Sándor: Poemas
S-213 Márai, Sándor: La herencia de Eszter

Videokazetták:
VK-327 Sacra Corona (A Szent Korona legendája)
VK-329 A köszívű ember fiai
VK-338 Az én hazám (honismereti sorozat)
VK-347 A gyertyák csonkig égnek (Márai regénye után TV-film)

SUSANA SEBESS
Viajes Corporativos
Viajes de Plazer
Eventos y Convenciones
FURLONG-FOX
Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar